

מאבק שאסור להפסיד בו

המאבק על שכר הלימוד אינו סקטורייאלי אלא מאבק על שמירת אופיה המשכיל, הנאור, הפתוח, של החברה הישראלית, מאבק על ערכי חברתיים כלליים ועל סדר העדיפויות הלאומי

הארץ, 13.11.1998

מאת זהר שבית

ה לא תבעו מהסטודנטים לעשרות שנים האחרונות האחרונים ומה לא הטילו עליהם. דורשי טובتابعו מהם לצאצאים ולתקון את כל חילוי החיים והישראלית, וגםتابعו מהם – תביעה פסולה מעיטה – ליהפוך לנוף קלטיטי ולבטאת עונה אחת בנוסאים שונים במילוקת. דומה שדק את רגל המאבק על הוותק הדיבטי, או הוותק מהיר העגבנייה, לא נרדשו לשאות ברמה.

הפעילה כה מעלה ומעבר לנוחז, לא משיקולים של הגנה על הציבור אלא משיקולים פוליטיים. מצד התמיכה הציבורית – תמכה גחליה של הסגל האקדמי ובקרה של פובליציסטים שהיטיבה להבין את עומק הבעיה – חיפויה גם קבוצה לא קטנה שהשمية, בצד טענות שדיין בהן, גם הרבה דיסאנפומציגיה, כדי לעזרע על זיקת מאי בכם של הסטודנטים. על תחסונתם של מתעני העולם, שתבעו מהסטודנטים להיאבק לתיקון מצב החינוך בני הילדיים, להגדלת מסגרת החקאים לבחינות הבגרות וכיוצא באלה ממשימות השבות (שהם עצם, בדרד כלל, לא נקבעו למען נז_outer) בהן דוחא בעיתוי הזה), ראי לכתוב במקום אחד. בכך ישבה נושאיהם לדיון אוניברסיטה. כאן ישראל מפגנת מודרני אחד מדינת איזופת; בעוד שבייש ראל רק 15% מבצעי תעודת הבגרות מגיעים לכך, רוב רובם של בעלי תעודת הבגרות (בעלי הדנוכחות. לעומת זאת, על גניסונות להלגיוניזם באם) יאמցו עוכרות מוטעית, או מותת, ראי לגביך כבר עתה.

מגילת כוויות האדם של האלים קובעת את הדעות ללימודים גבוהים כזכות אוניוורסליות של הדוראים לכך. גורמים שונים, בעיקר בஸוד ואורן, צווענים לישראל מממשת את חוכות הזota. גם טעונים, שמספר הסטודנטים גדול מאוד בשנים האחרונות, אבל שוכחים לציין שהגידול הוא בשיעור

ועל מי הותלה המשימה הביבה הזאת של "ኒקי אודורות" מוחלטי? על ציבור שהשביתה השכרי פר געת קודם כל בו עצמו, ובעצם רק בו; שזכה אמן להאהדה ציבורית סחתת, אך לא לגבiro פוליטי, והוא חסר יכולת להפעיל סחנות פוליטית; על צי' בוד שהמשטרת והסטרהה עלייו באלאות, שלאהנה נגדו סוסים, עצרה אותו, איימה עליו ברישומים פליליים והתייחסה אליו אויב מדינה מסוכן, והממשלה רחקה אותו לשביית רעב.

כל דורשי הטוב האלה, המציגים מטרות שכבר אין במקומן מוניה, מתעלמים מכך שכחם של הסטרダンטים מוגבל, שמולם עומדים שר אוצר אוטם, שידו האחת קמזה וידו האחת פורנית (ורק בשבע שעבר הוסיף 31 מיליון שקלים לשיכון), ומשטרת,

ה абсолוטוי והדבה פואת בחלקים היחסים באוכלוסייה (אגב, מספר הסטודנטים במספר התלמידים נגובה הגיע ב-1998 ל-148 אלף; מספר תלמידי הישיבות הגיעו לכ-180 אלף נפש מתוך ציבור קמן דרכה ירד תר). בעוד שבעמבר גודל מאוד מספר הסטודנטים ביחס לשיעורם באוכלוסייה, בישראל נשאר מס' רם כמעט סטטי. אוכלוסיות בעלי תעוזת הבגרות הכאים ללימודים גבוהים גודלה בשנים האחרונות מטעם לשיעור הגידול של אוכלוסיות ישראל בעקבות במת' העלייה מחבר העמים, וכך לא גידול משמעותית במספר הסטודנטים. יתרה מכך, הגידול בתזקציב שופנה להשכלה הגבוהה לא עומד בשום יחס לנידול במספר הסטודנטים. כשהשור האודז טר עז שישראל מוציאת 1.7% מהתקציב הלאומי שלו על השכלה גבוהה, הוא מטעה את הציבור, שכן הוא כולל בנתון זה גם את התזקציה למחקר של התער שיטת הביטחונית וכיוצא באלא.

טעונים שישראלי ניצבת לפני בריטניה וגרמניה, לדוגמא, בכל הנוגע לשיעור הסטודנטים בתוך הארץclusiya, אבל שוכחים לחכיר שלא מדובר בכלclusiya, אבל שוכחים לחכיר שלא מדובר באוניברסיטה. השאלה האמיתית היא כמה מבצעי תעודת הבגרות מגייעים ללמידה אוניברסיטאית. כאן ישראלי מפגת מודרני אחד מדינת איזופת; בעוד שבייש ראל רק 15% מבצעי תעודת הבגרות מגיעים לכך, רוב רובם של בעלי תעודת הבגרות (בעלי הדנוכחות. לעומת זאת, על גניסונות להלגיוניזם באם) יאמזו עוכרות מוטעית, או מותת, ראי לגביך כבר עתה.

עד טעונים, שתקציבי האוניברסיטאות גודלים היחסית, אך הם מושקעים בפרופסורים ונמחקך ולא

כמיכון ההשכלה. האמת היא שמשמעותו אński הס

כל בישראל נhocות לאין שימוש מלאה של עמי-
ינם באידופה. האמת היא גם שתקצבי המחק של
אוניברסיטאות באים, ברוחם הנודל, לא מכך
מדינה, אלא מקרים ווון. תקצבי המחק ממקר-
ית פנים באוניברסיטאות מגיעים, במקהה הטוב,
25% מכל הגיסים למחק, ובדרך כלל מדורר בא-
זים נhocות בהובעה (10-15%). הסגל האקדמי
זה קבוצת העובדים היחידה במשק הממנית את
זאת. לא מעת חוקרם מכנים שם מקבלים מהן.
דבה יותר כPhi מה שמן מקבלים מהן. מאמריהם
זונים בנושא, הlkם בגל חומר ידע, והlkם בכור-

שiba שהמדינה תשתוף במימון. אין אפשר לה-
סיק שכל בוגר אוניברסיטה עתיד להיות פרקליט
מצליה ואמיד, ולא, גנט, רופא, חוקיק לתוניות
כדי להשتصر רפואי, או מורה בתיכון, פסילוג
ועובר סוציאלי, שכרם משפי.

תיקון המצב המעוות דרוש אך סיום של כמה
מאות מליאונים לשנה, שהוא סום נכבד. טענים
שה改动 הזה יהיה על חשבן העניים, הנוקרים, המר-
בטלים וכדומה. למה דוחא הכספי הזה ולא הכספי
הזהר לישיבות ולעמותות חרדית ותיתית, תל-
ჭקו פיקטיביות? או למימן צבא של כל קודש וממד
של מתנתלים? או לסלילת כבישים עוקפים ישראי-
לי או כבישים עוקפים קודמים? או למימן העלאת

?

המבחן על שכר הלימוד הוא מרכיב על חשיבות
ההשכלה הנגובה ועל האופי השווני של החדרה
הישאלית. מבחן לצייר מצב שבו אלה שתודמים
לחברה יקבלו לא פתח מלאה שאינם תודמים לה.
זו מבחן על שמירות אופיה המשכילי, גנאו, הפה-
תו, של חברה היישאלית. אין זה מבחן סטט-
רייאלי אלא מבחן על ערכיהם חברתיים כלילים ועל
סדר העדרויות הלאומי. מי. שאינו מבין שהמבחן
זהו הוא מבחן של יישראלםescalיה והנארה על
חולקה צודקת של משאים, אינו מבין מה מדורר,
וחבל שהוא, ושכמותו, מניטים לסלול את אופיו, או
לגרוד אותו לזרות שלตน אינו שייך. אם מרכיב
של הסטודנטים ייכשל, חלילה, זה לא יהיה רק הכר-
שלון שלם, אלא כישלון נוקב של חברה דושרא-
לית. אם חס תילילה תנazez הממשלה במבחן הזה,
היא תנazez את הטוביים שבבננו. לכן, כל מי שעתיד
החברה הדישראלית להשבו לו, צריך לשוב ולומר: את
המבחן הזה אסור להפסיד.

הכתבתdia פורפוד ביחסו למבחן התרבות,
אוניברסיטת תל אביב

שהוא הקבוצה הנושאת לנטל של כל החובות הכל-
כלים והאזהרים. כדי להוכיח בכך, שכאשר נחקק
חוק החילים המשוחררים, לא נעשה הבדיקה בין
חייבים ממעמדות כלכליים שונים. למה להבהיר כי
ニיהם אוורי שהשתחררו מן השירות הצבאי?

טענים שהמורים משקעה דובה במלגות. הא-
מת היא, שמאור רבות של סטודנטים נזקקים לדוח
בטענה שאיןם עומדים בקריטריוןיהם לוכאות. מל'
גות פר"ח, הנזקירות כראיה לסייע המשלתי הנרב,
הן מלגות בסכום של 4,600 שקל, הניתנות תමורת
עבדה של כ-180-230 שעות בשנה, איןן מכסות
את שכר ולימוד מהחייבות את הסטודנטים לעבד
במקומות נוספים. ההצעה הבנאים הם שייתנו לסטודנט-
נטים הלוואות ללא ריבית (עד המזאה וירטואלית)
היא מוגחת, לא רק מפני שהזואץ, באמצעות המר-
עצה להשכלה גבוהה, מסיד מעלי את התואריות,
אלא מפני שהוא יודע שלא סכל סכום של הממשלה
לא ייתנו הבנאים הלוואות מסווגות.

טענים שהסטודנטים חיים בטוב. זרךLOCOR
עד כמה יקר המחיר של הלימודים (0) 3,500 שקל
לחודש בתנאים מאד גנועים. מדורר-ב-233 שעות
עבדה של סטודנט בחורש, שאינן מfashorות ומן
ללימודים ולפנאי. רוב רוכב של ציבור הסטודנטים
נדרש להשتصر את הסכום הזה בעצמו. מיתוס הס-
טודנט האבון הוא רומנטי מאוד, והוא עבר סטר-
טיטים שלמדו בתנאים קשים והצלחו. אבל מה
לחדש מוסחונט, הרוק או בעל המשפחתי, לחיתת
על סך העוני כאשר מסביב עלתה רמת החווים? המר-
תו השפוך, זה של ה"סטודנט המפונק", הוא כוב.
לא "פינוק" אלא תנאי הלימוד גודמים לרוב הסטוד-
נטים להאריך את הלימודים לתואר הראשון לה-
מש שנים ויותר.

טענים שההשכלה הגבוהה dia השקעה טוביה
שתבטיח עתידי לבעליה הכנסה גבוהה, וכך אין

בצד התמיכה הציבורית הופיעה
גם קבוצה לא-קפנה שהשmuיה,
בצד מענות שראוי לדzon בהן,
גם הרבה דיס-אינפורמציה,
כדי לעערר על צדקת מאבקם
של הסטודנטים

ת מכוון כדי להטעת ולזרות נתונים כחבים בעי-
ים, כולל בהקבצות הממשלות למחקר גם את
הקבצות לתעשייה ולביוחה, שכובן במקומן מר-
ת, אבל אין הlk מתקצבי האוניברסיטאות.
טענים שצריך להבחין בין הסטודנטים העשירים
עניים. זרך אלי לשוב ולהוכיח כי אין סטודנטים
שרים. חלק מהם דם, לכל היותר, בני עשרים.
ודריש מההורדים להמשיך למשך את לימודי הבניון,
שה, בעצם, הטלת מס נוספת על המעמך הבניוני,